

Kristiania, 25-8-80.

Kjære Edvard og Kine!

Tak for Ederes Brev! Det var saa deilig
endelig engang at høre fra Eder, endog indtrod
I berøttede just ikke var meget glædeligt for mig.
I skygge, føle et Hennecker, som heller ikke denne
Vinter kommer til Kristiania! og som dertil hender
Ederes stiller helbre, et Brev fra, synes mig, at
aster for hvor et sigt Hovedet uden farvel; jeg findes
naden til at tro, at det er mig, som jager et Henne-
ker, siden I netop i disse Aar med et skønt Brev
at undgaa et Aar Eder med her. Jo, et Hekman, det
var en Skuffelse, det kan ikke nægtes; jeg ved nok, at
I ikke egentlig er til at stole paa, men denne Gang
harde jeg set trost, at det skulde haaret til med at
fæ Eder herind; at I skulde blive fast i Bergen,
galdt mig mindst af alt ind; men Skuffelsen er
jo Livets Lot, saa man faar se til ikke at tage sig
under af dem; nu vil jeg bare ønske, at I maa blive
rigtig fornøjet i Bergen, at I maa faa et hyggeligt
Hjem og at I, kjære Værd, maa faa Tak for alt

Alle Brevet skulde se i sin og i Hekman!

det Arbeide og de Kræfter, Du vil komme til at nedlæg-
ge der, det skal inderlig glæde mig om Du kan opbevare
Lansen for ethvert i vor kjære Fødested; jeg under Ber-
gerne ser godt at faa Dig, dersom de vil forstaa
og paa kjønne Dig, men jeg under Dig en større
Virknings end den, som kan bydes Dig deroppe. -
 Tusind Tak for Laant af et Billede! de har gjort en
god Tjeneste netop den Tid, vi behøvede dem, nu
faar jeg fra Flyttehit blot et Vard, saa det passer
saa godt, at jeg de kan anskaffe netop hvad jeg
behøver, forhaabentlig har de ingen Skade taget hos
os, det eneste, som jeg ved af var blevet lidt skuffet,
er de to smaa Børn, som iformodentlig har levet
i Luverarebet, hvorfor jeg netop den Dag, jeg modtog
Dit Brev, Vardo, havde sendt dem bort for at faa
dem overmalet, nu bliver vel disse alle Høvelingen
ferde, at de neppe vil have godt af Dampovesthusen,
men dermed er intet at gjøre, det faar saa sin Poesi.
Jeg var med hos Hals ogsaa og talte med ham, vi
var enige om, at for alle Eders Ting forresten vilde
Larsen være en utvilsomt Kur, de trænger til en
gruelig Luftbæ, imellem Hals nok ogsaa skaffer dem
i dit Gaardrum førend han sender dem afsted;
han var elskovardig som altid, sagde, at hans Kone

vilde tage sig af Tingene og sørge for en Skrivelse, som
skulde gjøre dem ren for Indpalminger; jeg synes derfor,
at jeg ikke har noget der at gjøre; Fru Hals forbeholder
selv den Sags Ting saameget bedre end jeg, saa I er langt
bedre tjent med, at hun kaber et prøvende Brev paa
alt end om jeg gjorde det; jeg haaber, I forbeholder, at det
ikke er Skageghed eller et andet paa Sjendkuilighed af
mig, men kun Frygt for et synes mig sig, trostid jeg
ingen Lyd har. Hvordan det skal gaa med Tippet fra
Benedicte ved jeg ikke, da hun far i den med hele sin Tami-
ke er paa Veien til Prinsel, hvor Ingeborg skal være i Pen-
sion i Vinter; det skammelige er, at havde jeg ikke ved
første Gjennemlæsning af Brevet føret over det som en vis
Person faar over Bibelen, havde der endnu været Tid til
at spørge B. efter det, men jeg var i Turt, og først igaar
da jeg læste det om igjen for jeg gik til Hals, opdagede
jeg, at der stod noget om et Tippe hos Bente, men da
var det for sent. Tilen er altsaa unagtelig min, men
det er godt, jeg ikke er i Eders Starhed, saa Hovedet
faar jeg udfald beholdt; inidderbid skal jeg gjøre
hvad jeg kan for at rette dem; jeg skal tage mig en
Tur ud paa Ladegaardsveien og høre om en af Pigerne
maaske ved om det; gjør de ikke, faar det Lære sendt
bagefter i en Pække, det gaar nok en. Skriverne til

Profeten befinder sig endnu i min Værelst, jeg lægger
dem tillige med Tøstegnelse over de Ting, som har sendt
for os, i den lille Skuffe i en af Værelsesværelserne. - Ja,
nu tror jeg, jeg er færdig med Færetingsmed og saa
skulde I vel høre lidt om min Stockholmsferd, den
var delig fra først til sidst, bare allers kort; jeg var
i Stockholm i ni Dage og det er lidt i en saadan By,
selv om man ikke har andet at betiille end at se sig om,
dort andet havde jo ikke jeg, men lidt af chi'derne maa
jeg dog tage med, det var jo derfor jeg var kommet,
men Du tager meget lidt af mig, kjære stikke, hvis
Du tror, jeg er et saa fuldblods Skolemædder, at
jeg skulde foretrakke at høre alle Lags Skolepørgsmaal
discuteret heraf og høre alt hvad Stockholm har at
byde, det var vist godt om jeg var det, men desværre,
det er langtfra Tilfældet! Jeg hørte derfor blot nogle
fåe Foredrag, som virkelig interesserede mig og be-
nyttede Færetings Tiden til at fare omkring, saa
jeg synes, jeg har set en hel Del, om end ikke
alt hvad jeg ønskede; jeg har været rundt paa alle
Støtte, i Upsala og paa Skoklaster og ved ikke hvad
jeg skal sotte høiest; Naturen er delig oversalt og
historiske Minde har hver Stet, saa man bliver
saa forunderlig betagen ved alt, med Andbyk
paa mig, tror jeg dog Gripsholm har gjort, men
det har kanske sin Grund deri, at hele Stuen derud

ville saa det indvirkende i mange indim ig og opgjæver fra den, saa det er mit. Det er spækket.

og hele Dagen var saa vidunderlig deilig. Jeg var nemlig saa heldig, paa Grund af, at jeg boede sammen med et Par Comités-Damer, at blive bekendt med dem af nogle svenske Damer, som arrangerede den smukke Fæst til Gipskollen, Selskabet var udvalgt og hyggeligt, og vi havde Dagen for os, saa vi nød det med mere Ro end almindelig. Middagen blev serveret i den deilige, gamle Park udenfor Klostret og der blev holdt flere, lidet gode, stæ, det var saa fornødt at være midt iblandt den glade Menneskeskrimmel med det arendige. Tak for Giv, og tænke paa alt hvad de her havde været Vidne til. Der har ogsaa været arrangeret to Fester for alle Kolonierne's Teltagere, hvor jeg naturligvis var med, den ene skulde jeg gerne have skjænkert dem, den var efter min Mening en Parodi paa en Fæst, bare Trangost, saa en Skæbne som jeg var glad jeg kom dertil med Livet, den anden, paa Havelbakken, var den mest udmærket ordnet og meget vellykket. Fæstet var vakkert den hele Tid, lidt mindre Varme kunde vi have hjulpet os med, thi vi var i Dampbad fra Morgenen til Aften, men det var deilig altigenel; alle Mennesker var ubegribelig elskværdig mod os